

biðja ein álitismann um seteplir, áðrenn hana hefur tikið upp um heystið. So eru öll góð líkindi til at fáa góða set. Og tikið so tíðliga ímóti teimum, at tey í seinasta lagi eru keyparum í hendi einar 6 vikur áðrenn niðursetingartíð.

Hann, ið skal taka set frá sær sjálvum, gerið tað, tá upp verður tikið um heystið. Takið seteplir undan góðum slökkum við vælskapadum, frískum eplum, ið hava fingið vaksið seg væl liðug.

Og tá vit fáa okkum seteplir, annaðhvørt vit velja tey av okkara egna ella keypa tey frá øðrum, so er at minnst til, at vit megu ætla meiri til enn tað, vit skulu seta niður. Vit megu leggja upp fyri spillu. Ti tað er ongatið so, at tað ikki fer ein minni ella størri partur fyri einki frá tí, vit fáa eplini, til vit seta tey niður.

Leggja vit ikki ivaleyst upp fyri spillu, so verður altíð úrslitið tað, at vit á várunum taka og seta niður eplir, sum vit ikki høvdu sett, um vit kundu valt. Og ein velta við ringari set kann aldri verða góð, um alt annað er í besta lagi, so ber ikki til, er setin ring.

Hetta, at vissa sær seteplini í góðari tíð, helst um heystið, hefur ógviliga nógv at yða; tað eru ógviliga nógvar veltur í Føroyum, sum litið og einki geva av sær, tí eigarin ikki hefur verið úti um seg eftir set fyrr enn um várið.

H. J. J.

64 ár.

1. septbr. var formaðurin fyri arbeiðsmannafelagnum í Vági, Daniel Niclasen, 64 ár.

Vit hittu Daniel Niclasen, ynskja honum til lukku við føðingardegnum og biðja um loyvi at spyrja hann um ymis viðurskifti. Daniel Niclasen er sum altíð bæði blíður og tíður og tilreiðar at greiða frá tí, sum eigur hansara størsta athuga: fiskiskapinum og arbeiðsviðurskiftinum. Tygum eru ikki ættaður úr Vági?

— Eg eri ættaður úr Hovi, 14 ára gamal fór eg út at fiska við skipi hjá Mortensen á Tvøroyri. Tá vóru øðrvísi tíðir enn nú. Skipið æt »Sjinetta«, skipari var gamli Jens Pauli, ein óforur maður, sera bersagdur, nær dæmdi hann væl. Tá vóru skipini fá, hann, sum vildi sleppa við til skips, mátti biðja lova sær við. Eg var við gamla Jens Paula í 4 ár. Seinni var eg við »Falkinum« og við »Fransinum«. Eini trý ár aftaná at eg var komin til Vágs, var eg við »Norðstjørnunni«, Hans Debes var skipari. Eg var til skips líka til verðisfríggj byrjaði, tá mátti eg gevast vegna heilsuðrek, annars hevði eg ivaleyst verið úti og fiska enn.

20 ára gamal kom eg hegar til Vágs og havi nú búð her í 44 ár.

Hvussu leingi hava tygum verið formaður í arbeiðsmannafelagnum í Vági?

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

O. u. 1750 og 100 eindir a- og d-vitaminer eru nú í hverjum pakka av smørlíka.

Viborgarmest

Smørlíkivirkið Mølin Skálavík.

Salt og Klipfiskeepersportører

Salt og Klipfiskeepersportører gores opmærksom paa den nydannede Sammenslutning, Andelsselskabet »Føroya Fiskaútflutningur«, hvortil Indmeldelse kan ske inden 15. September 1936. Som Medlem optages enhver Eksportør, hvis Eksport gennemsnitlig svarer til 75.000 kg aarlig.

Vedtægterne ligger til Gennemsyn og Indmeldelse sker hos E. Müller, Thorshavn.

Ledige Stillinger.

Antagelig vil 1 Direktør og 1 Bogholder kunne faa Plads til 1. Oktober i det nydannede L/F Føroya Fiskaútflutningur.

Henvendelse og Ansøgninger indsendes inden 20. September 1936 til Ebba Müller.

— Eg havi verið formaður í 8 ár, síðani fyrst í 1928.

Hvussu koma arbeiðsmenn og arbeiðsgevarar í Vági út av tí?

— Eg má siga, at síðani eg fekk nakað við arbeiðsmannafelagið at gera, hefur semjan verið góð, alt hefur gingið friðarlíka og einugt hegartil.

Hvat halda tygum um framfarilíkindini hjá arbeiðsmannafelagnum og fiskimonnum?

— Eg halda, líkindini eru vónalig, fiskiskapur og arbeiði á landinum hongur í einum tráði, gongst tað illa hjá fiskimonnum, so stendur eisini illa til hjá arbeiðsmannum. Sum nú er, visur tað seg at vera torført hjá fiskimonnum at sleppa av við fiskin, og so kunnu tygum ætla, at arbeiðsmaðurin liður undir tí sama.

Tygum eru í sóknarstýrinum?

— Ja, eg havi sitið í sóknarstýrinum í 10 ár. Nú eru tíðirnar ringar allastaðni, ivaleyst hjá øllum kommunum, eingin veit, hvussu endar. Eg havi verið og eri álitismaður arbeiðaranna vera í sóknarstýrinum eins og í arbeiðsmannafelagnum, og eg kenni tað sum mína skyldu at verja teirra interessur, sum hava sett meg til hesi störv.

Tygum eru javnaðarmaður?

— Ja, tað havi eg verið, síðani eg dugði at skyna á politikki, eg haldi javnaðargongdina vera einasta redning hjá Føroya slitmonnum. Tað gleðir meg størsta, at okkara flokkur hefur haft so stóra framgongd hesa seinastu tíðina. Hvat skulu Føroyingar vera annað enn javnaðarmenn? Eitt sameint føroyskt javnaðarmannalið kann eftir mínari áskoðan útíma stórverk.

Eru tygum tyrstur undir promenadu, komið inn til mín og drekki lemonadu. 25 oyru flöskan — nakra oyra sparan — fyri innhaldsgóðsku garanterar »Smærnan«. Her er varan bilig — spar í ringum tíðum. Vörur verða fluttar út um allan byin.

Ringið 344. JOHANNES ANDREASEN'S MATVØRHANDIL

Tygum vóru og tosaðu við statsministara Stauning, nú hann var her í Føroyum í summar?

— Ja, eg var kosin orðforari fyri sendimenn frá okkara arbeiðsmannafelag. Vit heittu á teir báðar ráðharrarnar Stauning og Alsing-Andersen, og eg má siga, tað vóru beinasamir menn — sum okkara líkar — teir lovaðu at veita okkum ta hjálp, teir kundu. Stauning og eg eru javngamlir. Úrslitið av okkara ferð til Stauning og Alsing-Andersen vita vit ikki enn, enn er so stutt umliðið.

Nú tykist at standa illa til hjá javnaðarmonnum mangastaðni í últheiminum.

— Ja, tíverri, í Týsklandi, Ítalíu og nú í Spaníu tykja allar kreftur at búgva seg út móti tí minnimenta manninum, men vit vóna, »Ender er ikke endda«. Orðtakið sigur at veingin fer so við trænum, at tað ikki flýtur.

Vit takka Daniel Niclasen fyri samtaluna og ynskja honum enn mangar góðar dagar sum oddamaður í bardaganum fyri arbeiðarafjöldini í Vági.

Vi køber:

Skiðstøjer og finere Trøjer, Uld og uldne Klude, alt til højest Pris. — Varer fra Bygderne modtages gerne.

S. Mørk, Vestmanna.

60 ár.

Henda greinin varð send okkum til síðsta blað, men hon kom okkum tíverri ov seint í hendi til at kunna koma við tá.

Fríggjadagin, 4. septbr. fylti ein avhildin og væl umtóktur maður í Vági, Niels Kristian Nolsøe, 60 ár. — Í vár, tá kona hansara helt 60 ára føðingardag sín, skrivaði »Føroya Social-Demokrat« nøkur orð um hana. Og tað kann vera uppá sítt pláss, at her eisini verður skrivað um harra Nolsøe og lív hansara gjøgnum árin.

— Blaðungur gjordist hann timbrari við bedingina í Trongisvági. 21 ára gamalur giftist hann, og um somu tíð gjordist hann næstformaður á bedingin. Har afturat gjordi hann alt tað kavara- (dykkara) arbeiði, sum neyðugt er fyri at halda eina slíka beding viðlíka.

Hetta arbeiði hevði hann í o. u. 15 ár.

So varð gjord ein beding aftrat har, og hann gjordi alt kavaraarbeiðið, ið har mátti gerast undir byggingini; og tó at hann tá ikki hevði fingist stórvægis við slíkt arbeiði og var so ungur, greiddi hann tað serdeilis væl úr hondum. Og tíðin hefur prógvað, at verk hansara var dygdarverk.

Á 38 ára aldri var hann av keypmanni J. Dahl biðin um at koma suður til Vágs at leggja eina beding har. Hann tók við hesum boði og stóð fyri kavaraarbeiðinum og øllum timburarbeiðinum á landi. — At hann her hefur gjørt eitt dygdargott verk prógvar, at bedingin, sum nú hefur verið nýtt í gott 20 ár, ikki hefur verið noyðd at fingið nakra nevniðverða ábót.

Nolsøe gjordist meistari á bedingin í Vági og er tað enn. Hann hefur altíð arbeitt í góðari semju bæði við arbeiðsgevarar og arbeiðarar sínar.

Tvær ferðir var Nolsøe valdur til lögtingsmann. Og í fleiri ár hevur hann verið limur av meinigheitsráðnum. Hann ferir tilsyn við arbeiðinum uppá hina nýggju kirkjuna.

Enn kann nevast, at hann er fastur sýns- og vurderingsmaður fyri assurance, hvat skipshavarium viðvíkur.

Alt í alt hefur Niels K. Nolsøe verið ein rættur arbeiðsmaður. Trúgvur hefur hann verið í teim stórvum, ið honum eru litin upp í hendi.

Sum fáur annar hefur hann dugað at tikið lívið við øllum tess trupulleikum — altíð sáttligur og í góðum lag.

Vit ynskja honum hjartaliga góða eyðnu og vóna, at honum og konuni má unnast at ferðast leingi ímillum okkum.

L. M. N.

ALT MÁLARAARBEIÐI VAKURT OG SERA HALDGOTT

TILBOÐ GEVAST

ANDR. MOURITZEN

„DAGBLADIÐ“

og fiskaútfutningurin.

Vit nomu í síðsta blaði eitt sindur við hitt nýstovnaða útfutningsfelagið og funnst at onkrum smávægis í tí uppskoti, sum felagið saktans nú roynir at fáa ministerið at góðkenna.

Men tað eru ting, ið »Dagblaðið« ikki talar, at nakar nemur við, og so við hesum. Tað kemur longu tísdagin við einum leiðara um hetta evnið — ein syndarlig roynd at prógva, hvussu óføra herligt hetta síðsta bragd reiðaranna er. Og tað leitar til »últheimin« — tað merkir oftast Noreg í tí blaðnum — at sækja sær stuðul. »Krage søger Mage«, er eitt tiltakið, og tað er neyvan eitt bert tilfelli, at teir finna hjálp hjá einum keypmannafelagsformanni. — Láturevji og boðberari hins føroyska reiðarans kennur leiðina til lagsbróður sínar í »últheiminum«.

Hesin formaður keypmanna í Bergen heldur tað vera »absolut uheldigt« at Fiskerne gennem deres Organisation søger at drive Eksport af Torfisk. . . . Og vit kunnu ikki fata tað øðrvísi enn, at »Dagblaðið« ger hesi orð til síni.

Leggið tykkum hetta í geyma, fiskimenn!

Hvat skuldi verið rimiligari enn, at fiskimannafelagið flutti út mannsparin, so at fiskimaðurin fekk allan tann vinning, ið fáast kann uppá fiskin, hann sjálvur hefur drigið og eigur?

Tað verða kortini ikki stórar peningangødir.

Og so leggur »Dagblaðið« til: »Teir Føroyingar, sum halda tað vera líka lætt at fáa selt eina ballu av klippfiski, sum at draga eina tilsvarandi mongd av snorisfiski upp, eru á skeivari leið. . . . Hertil er bert eitt at siga: Teir menn, sum fyrst í hesum døgum eru farnir undir at stovna útfutningsfelag, teir kunnu ikki hava hildið solu av klippfiski verið annað enn tað reina spel!

Løgin — og kanska stuttlig — er henda insinuasjónin: . . . Teir stovna útfutningsfelag. Men nú uppskotið kemur frá keypmannum og ikki frá javnaðarmannum, og tá tað fylgja vissar treytir við, so er hetta ikki gott. . . .

Hertil er at siga, at javnaðarmenn hava centralisering — eisini av fiskaútfutningi — á stevnuskrá síni. Ein solucentralur er neyðugur — og tað kunnu reiðarar siggja nú, tá tað stendur í bolni — men hví skal hann ikki vera fyri allar teir, sum keypa og turka fisk? Hvi kunnu Føroyingar ikki skipa sín út-

Keypið frá teimum, sum lúsa í „Føroya Social-Demokrat“